

ZDRAVÝ ROZUM

Společensko-politický občasník

číslo 04/2009

www.szr.cz

ROZHOVOR S PŘEDSEDOU STRANY ZDRAVÉHO ROZUMU MGR. PETREM HANNIGEM

Bliží se volby do Evropského parlamentu. S jakým programem do nich jdete?

Především s NE Lisabonské smlouvě. Strana zdravého rozumu v koalici Suverenita (volební č. 5) je pro Evropskou unii, jiná cesta není. Jsme však proti Lisabonské smlouvě. Lisabonská smlouva je pro Evropu hrozbou, neboť zavádí nerovnosti mezi státy. Největší moc budou mít státy, které stály u Mnichovské zrady - Německo, Francie, Velká Británie a Itálie.

Ale poněvadž SZR je stranou realistickou, tak v případě, že bude Lisabonská smlouva nakonec schválena, budeme mj. bojovat za dorovnání důchodů na evropskou úroveň. To je ovšem otázka budoucnosti. Naše strana má s tím zkušenost, neboť po rozdělení Československa nikdo na budoucnost nemyslel a tak tady vznikla dost početná vrstva důchodců, kteří měli v den rozdělení zaměstnavatele na Slovensku, i když nikdy na Slovensku nepracovali. Brali nespravedlivě nízké důchody, ačkoliv si platili sociální pojištění ve stejné výši, jako třeba jejich soused, který měl zaměstnavatele v České republice. Tak tomu je nutné už v předstihu v Evropském měřítku zamezit. Naše kandidátka na druhém místě koalice Suverenita pro tyto československé důchodce vybojovala tři ústavní soudy a v minulém roce se jí podařilo po jednání s ministrem práce a sociálních věcí, aby tyto nespravedlivé důchody byly dorovnány.

Z dalších témat bych připomenul požadavek na zrušení letního času (to je možné pouze celoevropsky).

Zmínil jste koalici s názvem SUVERENITA. Jak došlo ke spolupráci Strany zdravého rozumu a strany Politika 21?

Paní Bobošíkové jsem si poprvé všiml v době televizní krize. Obdivoval jsem její odvalu, s jakou čelila téměř všem. Odpor vůči její osobě pramenil z toho, že mnozí z těch, kdo žili z našich koncesionářských poplatků, se obávali, že jim šlápne na kuří oko. Bohužel veřejné mínění bylo utvářeno právě jimi. Podpořil jsem ji v jejím sisyfovském boji jednak tím, že jsem pomohl najít pro zákonnou veřejnoprávní televizi studio, odkud by se dalo vysílat a pak také morálně tím, že jsem podepsal v divadle Ta Fantastika petici na její podporu. Paní Bobošíková svůj tehdejší boj ke smůle pro nás, televizní poplatníky, prohrála, ale nevzdala se. Už za čas, jsme ji mohli vidět coby moderátorku v soukromé televizi, kde zatápěla neohroženě politikům pod kotlem. Potom, co se rozhodla kandidovat do Evropského parlamentu, opustila dráhu novinářky a s přehledem devadesáti tisíc preferenčních hlasů se stala europoslankyní. V Evropském parlamentu je

právě taková bojovnice. Dokázala už pro naše lidi vybojovat nejednu bitvu.

Nyní k tomu, jak ke vzájemné spolupráci došlo. Vždy jsem podezřívavý k tomu, když je někdo do něčeho nucen a tak jsem se začal zajímat o problematiku spojenou s Lisabonskou smlouvou. Všichni nás totiž přesvědčují o tom, že ji musíme podepsat. Našel jsem v ní mnoho nebezpečí, které se budou týkat mnohých z nás. Nabídnul jsem tedy spolupráci nově vzniklé straně Petra Macha a zároveň straně Politika 21, jejíž předsedkyní je Jana Bobošíková. Pozitivní reakce na nabídku přišla od paní Bobošíkové a tak jsme okamžitě začali pracovat na přípravě eurovoleb. Paní Bobošíková přišla na skvělý název pro koalici: SUVERENITA, která má do Evropských voleb číslo 5.

Musím se přiznat, že jsem přistupoval k této spolupráci svým způsobem trochu podezřívavě. Vždyť média ji líčila nepřilíživě a já, i když znám praxi médií, jsem tak trochu podlehl jejich našeptávání. Po několika měsících intenzivní spolupráce jsem nanejvýš překvapen přímostí a čestností s jakou se ne tak často u politiků setkáváme. Z aktuálních aktivit bych zmínil její angažování se za práva nájemníků OKD BYTY, dále pak odborné semináře pro podnikatele, jak získat dotace z EU.

Jaký očekáváte výsledek voleb?

Osm procent.

Jak hodnotíte programy a šance dalších stran - včetně těch nově vzniklých?

Nebudu hodnotit ty parlamentní. Ty by dle mého názoru neměly dostat už nic, pokud lidem v hlavě dřímá ještě zbytek rozumu.

Z těch dalších jsou to ty, kteří chtějí vrhnout naši zem do náruče sudetoněmeckého landsmanšaftu a jsou pro schválení Lisabonské smlouvy (europoslanec a předseda sudetoněmeckého landsmanšaftu Posselt už připravuje u soudního dvora v Lucemburku prolomení Benešových dekretů a potomci vysídlených si už jezdí okukovat nemovitosti v pohraničí, jak nás o tom zpravili lidé v severočeské Krupce, kde jsme byli na besedě s voliči).

Velký otazník se vznáší nad financováním některých malých stran, které nemají žádné příspěvky od státu za hlasy ve volbách. Drahé předvolební tiskoviny doručované do všech domácností, plus další nákladné akce nutně musí vést k zamyšlení, kdo to vše financuje a proč.

Za tím jsou zájmy těch, kteří nám ve skrytu vládnou, aby po fiasku parlamentních stran mohla nastoupit jakoby nová garnitura, přičemž by se nic nezměnilo. Skuteční vládcí by vládli jejich prostřednictvím dál. Bohužel spousta lidí se na to chytí, tak jako se nachytávali kontinuálně po celou naši novou dobu.

Slušný výsledek bude mít Dělnická strana. Ta má hloupostí našich sdělovacích prostředků reklamu zadarmo. Takovou reklamu by si nemohla koupit, ani ta nejbohatší strana. Dělnická strana by měla ministerstvu vnitra a ministru Langrovi po vyhraných volbách věnovat s díky dar. Taková hloupost jako proces u Nejvyššího správního soudu ve prospěch Dělnické strany se hned tak někomu nepovede.

Co si myslíte o českém předsednictví EU?

Zpočátku to pan Topolánek dělal poměrně dobře. S plynem to vyřešil a i jinak docela vyrostl. Jsem přesvědčen, že s Lisabonskou smlouvou vnitřně nesouhlasí, neboť zcela určitě ví, že Euroústava a následně Lisabonská smlouva vznikla z popudu nejvyšších francouzských činitelů, aby po vypršení mandátu doma, měli další trafikou v Bruselu. Na druhou stranu se ho netýkají výše zmíněná nebezpečí, neboť jeho rodině na Valašsku nikdo nemovitosti neokukuje. Tam Sudety nesahaly.

Jak hodnotíte pád vlády?

Mělo to počkat až po předsednictví. Pak hned první den pád, tak jak to udělali mnohem chytřejší malí Slovinci.

Jaké jsou podle Vás příčiny současné hospodářské krize?

Spolu s J. A. Baťou tvrdím, že je to otázka morálky. Kdyby ti velcí manažeři nebyli nenažraní a starali se tak trochu i o veřejné blaho, nemuseli by žádné krize být. Ať mi někdo vysvětlí, proč ředitel ČD bere půl milionu měsíčně. To je prostě skandál, v době kdy se šetří na každé maličkosti. Mé názory jsou v tomto ohledu velice konzervativní. Tento bod by vydal na celý samostatný článek

